

Nu er jeg nærmest lykkelig

Var der 400 mænd i et lokale, tog det ikke Pia to sekunder at spotte det eneste »dumme svin«. Det var hendes skæbne: At blive besat af charmerende egoister, som hun kalder dem. Indtil hun en dag mødte Kim...

I dag ved Pia Riddertoft godt, hvorfor hun altid faldt for »charme-psykopater«, som hun kalder dem. De nedlagde hende på stribe med deres dragende uberegnelighed, og forholdene endte hver gang i smerte, total afmagt og svigt. Alligevel var hun som besat og kunne ikke slippe dem.

– Hvis der var 400 mænd i et festlokale, spottede jeg på sekunder det eneste »dumme svin«, siger den nu 43-årige, Pia Riddertoft fra Amager.

Gang på gang spurgte hun sig selv, hvorfor hun faldt i den samme fælde. Nu – efter flere års personlig udvikling – ved hun det.

– Jeg er vokset op med en uberegnelig mor, der kunne finde på at vække mig midt om natten og slå løs på mig med et vådt viskestykke, mens hun råbte, at jeg var satans yngel. Eller hun inddrog mig og mine små søskende i sin egen paranoide angst og forvirrede vrangforestillinger.

– Hun var skizofren, og den uberegnelige galskab var min normalitet. Barndommen igennem. I min mors gode perioder var hun sjov og charmerende på en skør måde – og alle ungerne i gården elskede hende.

Men Pia kendte bagsiden. Når hun måtte beskytte sine små søskende fra moderens forvrængede sind.

– Og når hun var indlagt – gerne et par måneder om året – boede vi på børnehjem. En fortvivlende følelse af forladthed blev hver gang dybere forankret i mig, siger Pia.

Af Arne Sorgenfrei
Foto: Britt Lindemann

Som 16-årig forelskede hun sig i jævnaldrende Frank, og via ham lykkedes det hende at slippe hjemmefra.

– Her var pludselig et sødt menneske, der påstod, at han elskede mig. Og som havde en helt normal familie, der tog mig under deres vinger.

Frank og Pia var sammen, til Pia var 21 år og gjorde det forbi. Da havde hun udviklet sig til en rigtig »sild« og nød at være nattens dronning på cafe'er og natklubber.

– Der levede jeg for første gang min længe savnede frihed ud. Det var som en leg for mig – den leg, jeg aldrig havde haft mulighed for at lege i barndommen. Whow, jeg er blevet en svane, tænkte jeg tit.

Men for Pia blev legen for lang og for alvorlig. Faktisk var hun party-pige, til hun var 35 år og kaldte sig »Amagers ældste teenager« – til trods for, at hun som 29-årig havde fået en datter, Isabella.

– Mændene sværmede om mig. Jeg kunne med lethed have fået de dejligste, de flotteste og rigeste mænd. I stedet lod jeg mig gang på gang villigt spinde ind i en charme-psykopats spin, siger hun.

– Jeg led af en grundlæggende ensomhed, og det krølede mit liv. På overfladen var

Efter 15 år som party-pige, er Pia nu blevet mor med stort M for Isabella, 14, og Markus, 6, som hun har sammen med Kim.

jeg en kæmpesucces, med herretække og i mit job som pædagog, men inde bagved følte jeg, der var raddenskab. Så snart der ikke var andre mennesker omkring mig, sad jeg i en stol og rokkede af angst og ensomhed.

Ingen elsker dig

I den periode havde Pia Riddertoft tre forhold til såkaldte charme-psykopater, og hver gang var hun som besat.

– Jeg havde ikke andet i ho-

– Kim blev min første ægte kærlighed. Og han er en helt igennem sød og reel fyr – totalt forskellig fra de charme-psykopater, jeg tidligere faldt for, siger Pia Riddertoft.

vedet end Peter, Peter, Peter. Eller Lars, Lars, Lars. Og jeg lod dem trampe på mig, svigte mig, misbruge mig – jeg kunne overhovedet ikke finde ud af at sætte grænser. Charme-psykopaterne var som narkotika for mig. Inderst inde forbandede jeg mig selv, fortæller hun.

Men en dag fik Pia en fødselsdagsgave: Et kursus i noget, der hed Rebirthing. Og hun indrømmer i dag, at hun ikke var meget for at bruge gaven. Der var for meget hokus-pokus og frelsthed i det, syntes hun. Alligevel vandt nysgerrigheden, og Pia skulle få en oplevelse, som vendte op og ned på hendes liv.

– Rebirtheren tog fat på

min forladthedfølelse, og via åndedræts-øvelser, mens jeg var placeret i 37 grader varmt vand, blev jeg ført helt tilbage til min fødsel. For første gang nogensinde tudede jeg uhaæmmet og skreg og sparerede al min vrede og afmagt ud. Bagefter lå jeg som en forgrædt baby, småhulkende og forløst, siger hun.

Da Pia vendte hjem til sin lejlighed, mærkede hun, at der var noget forandret i hende. Påsken stod for døren, og hun havde ikke fyldt tiden ud med de sædvanlige vennebesøg. Alligevel var hun rolig inden. Sad ikke som sædvanlig og rokkede angst i en stol med

et gab af ensomhed under sig. Tussede i stedet rundt og hyggede sig. Hun havde fået en indre ro, som hun aldrig havde oplevet før.

– Det her var for fantastisk. Men jeg rodede stadig rundt med en charme-psykopat, der var gift, og som jeg ikke kunne slippe. Og så blev jeg oven i det hele gravid med ham. Alt ramlede sammen om mig, syntes jeg. Og en morgen sagde lille Isabella pludselig til mig:

– Det er mærkeligt mor. Alle elsker mig. Og ingen elsker dig. Pow! Det var som at få et hammerslag i hovedet. Jeg var så ulykkelig. Senere på dagen

sad jeg i et bussskur, og snakkede med mit foster:

– Alt er ad h., til lige nu. Hvis det stod til mig, lagde jeg dig op på en hylde og ventede, til jeg har fundet en ordentlig far til dig, sagde jeg.

Miraklernes tid

Samme nat lå Pia Riddertoft lysvågen i sin seng.

– Det gik op for mig, hvor elendigt mit liv var. Det drejede sig kun om at stikke hovedet over vandet og overleve et år mere. Jeg kunne ikke styre noget som helst, fuldstændigt besat som jeg var af den dumme mand.

– Og for første gang i mit liv faldt jeg på knæ og bad. Indtil da havde jeg været ateist. Jeg bandede og svovlede og sagde så: »Hvis der er en højere magt, så må jeg have hjælp nu. Jeg er så langt ude, at I må træde til – hele banden, hvis I er flere. Og helst lige nu.

– Og pludselig faldt der en kæmper over mig. Det var så utroligt. Jeg blev fyldt af en dyb taknemmelighed. Og i det samme begyndte jeg at bløde. Jeg aborterede, men alligevel hvilede den vidunderlige ro hele tiden over mig.

I den følgende tid besluttede Pia sig til at uddanne sig til rebirther. Det var hendes vej, følte hun, men hun manglede 15.000 kr. til at gennemføre det første år.

– På forunderlig vis kom en ven kort efter på besøg med 15.000 kr. i lommen. Han skulle netop betale termin på sit hus – men lånte mig pengene i stedet, da han hørte om mit ønske. Jeg var himmelfalden af glæde.

Og på kurset ændrede Pia Riddertoft sig gennemgribende. Fra en rastløs og nervøs person blev hun rolig, forank-

ret i sig selv, fyldt med indre ro og fred. Endda i sådan en grad, at hun i dag har sagt sit pædagogjob op og selv praktiserer som rebirther – med stor succes. Og den ultimative prøve kom hun ud for en nat midt under kursusforløbet. Hun havde mødt den 12 år yngre dataprogrammør Kim Gilling Hansen, som var medkursist. Og sammen havde de løst en del opgaver og øvet sig på hinanden. Men der var absolut ikke mere mellem dem.

– Den nat stod jeg uden for skolen og røg en cigaret sammen med Kim og en af hans kammerater, som var på besøg. Kammeraten var en typisk charme-psykopat, som jeg tidligere ville være røget på med det samme.

– Men der skete det forunderlige, at jeg pludselig kunne »se« igennem kammeraten og fandt en lille forpjuvket dreng, mens Kim voksede sig stor i min bevidsthed.

Den nat blev Kim og Pia kærestere. De kendte hinanden i deres inderste. Havde blotlagt hinandens følelser totalt under de forskellige sessioner på kurset.

– Der var ingen facadespil imellem os. Vi elskede hinanden – selv om vi også kendte de mørke sider. For første gang i mit liv havde jeg mødt den ægte kærlighed. Og så til en ordentlig fyr.

For Pia og Kim blev det indledningen til et inderligt kærlighedsforhold, som »bare bliver bedre og bedre«, som Pia siger. Og sammen har de fået Markus, der nu er seks år.

– Jeg har Kim, min dejlige datter Isabella på 14, Markus, et job, hvor jeg hver dag kan hjælpe andre til et bedre liv – ja, jeg er vel nærmest lykkelig, siger Pia Riddertoft.

Som terapeut hjælper Pia andre til at få et meningsfuldt liv i overensstemmelse med deres inderste.

